

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 116/2021 van 8 juli 2021

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van *wet tot organisatie van een Register van kredieten aan ondernemingen* (CO-A-2021-114)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig mevrouw Marie-Hélène Descamps en mevrouw Alexandra Jaspar en heren Bart Preneel en Frank Robben;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Vincent Van Peteghem, Vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding, ontvangen op 27/05/2021;

Gelet op het verslag van Alexandra Jaspar;

brengt op 8 juli 2021 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. Artikel 3 van de wet van 4 maart 2012 *betreffende de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen*, belastte de Nationale Bank van België (hierna NBB) met de registratie in de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen van overeenkomsten¹ die beroepshalve² worden gesloten en de wanbetalingen die eruit voortvloeien evenals van de gegevens van de begunstigten van deze overeenkomsten.
2. Het Register van kredieten aan ondernemingen (hierna het register) dat wordt gecreëerd en omkaderd door het voorontwerp van wet *tot organisatie van een Register van kredieten aan ondernemingen*, hierna het ontwerp, zal met ingang van 1 januari 2022 de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen vervangen.
3. De vervanging van de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen door het register zal gepaard gaan met een ruimere gegevensverzameling. Volgens de memorie van toelichting³ is die ingegeven door de overweging dat aldus wordt voorkomen *dat vergelijkbare gegevens tweemaal door de financiële instellingen worden verstrekt, in het kader van de AnaCredit-verordening⁴ en voor de nationale behoeften van de Bank [NBB] en de financiële sector*. Het zijn de informatieplichtigen, dit zijn kredietinstellingen en leasingondernemingen, die de informatie die in het register wordt opgenomen, verstrekken.
4. Het ontwerp viseert ondernemingen, dit zijn zowel rechtspersonen als ondernemingen van natuurlijke personen (zelfstandigen). De Autoriteit is dus bevoegd.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

a) *Rechtsgrond*

5. Elke verwerking van persoonsgegevens moet steunen op een rechtsgrondslag in de zin van

¹ Het betreft: kredietovereenkomsten, leasingovereenkomsten, factoringovereenkomsten, borgtochtverzekeringen en kredietverzekeringen (zie artikel 2, 6°, van de wet van 4 maart 2012).

² Consumentenkredietovereenkomsten en hypothecaire kredietovereenkomsten die door natuurlijke personen worden gesloten, zijn het voorwerp van registratie in de Centrale voor kredieten aan particulieren.

³ Zie bladzijde 4 van het ontwerp memorie van toelichting.

⁴ Dit is de Verordening (EU) 2016/867 van de Europese Central Bank van 18 mei 2016 *betreffende de verzameling van gedetailleerde kredietgegevens en kredietrisicogegevens*. Het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) zet een gemeenschappelijke gedetailleerde analytische kredietdatabase op (hierna „AnaCredit” genoemd) die kredietgegevens omvat van alle eurogebiedlidstaten. AnaCredit zal het Eurosysteem, het ESCB en het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) ondersteunen bij de uitvoering van hun taken, waaronder monetairbeleidanalyse en monetairbeleidstransacties, risicobeheer, toezicht op financiële stabiliteit, alsook macroprudentieel beleid en macroprudentieel onderzoek, en banktoezicht. De Verordening (EU) 2016/867 bepaalt dat in een rapporterende lidstaat ingezeten informatieplichtigen kredietgegevens en tegenpartijreferentiegegevens aan de nationale centrale bank (NCB) van die lidstaat moeten rapporteren. NCB's van de rapporterende lidstaten moeten deze gegevens aan de Europese Centrale Bank (ECB) verzenden.)

artikel 6 AVG.

6. De steller van het ontwerp vermeldt in het adviesaanvraagformulier dat de verwerking van persoonsgegevens gestoeld is op artikel 6.1.c) AVG, namelijk een wettelijke verplichting. De NBB wordt belast met de creatie van een centrale databank, het register. De informatieplichtigen worden op hun beurt wettelijk verplicht om aan de NBB o.a. persoonsgegevens te verstrekken met het oog op de opname ervan in het register. De Autoriteit neemt hiervan akte.

7. De verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke verplichting⁵ en/of voor de uitoefening van een opdracht van algemeen belang of in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag die aan een verwerkingsverantwoordelijke is toevertrouwd⁶, moet overeenkomstig artikel 6.3. AVG, gelezen in het licht van overweging 41⁷ van de AVG, worden geregeld door duidelijke en nauwkeurige regelgeving, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn. Bovendien is het volgens artikel 22 *Grondwet* noodzakelijk dat de "wezenlijke elementen" van de gegevensverwerking door middel van een formele wettelijke norm (wet, decreet of ordonnantie) worden vastgesteld.

8. Wanneer de gegevensverwerking een bijzonder belangrijke inmenging vormt op de rechten en vrijheden van de betrokkenen, zoals in het onderhavige geval, moeten de volgende essentiële elementen door de wetgever worden vastgesteld:

- het (de) precieze doeleinde(n)⁸, waarvan bij lezing reeds kan worden afgeleid welke gegevensverwerkingsverrichtingen zullen worden ingevoerd voor de verwezenlijking ervan,
- de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (indien reeds mogelijk),
- het soort gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van dit (deze) doeleinde(n) en de bewaartermijn van deze gegevens⁹,
- de categorieën van betrokkenen van wie de gegevens zullen worden verwerkt, de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie de gegevens worden meegedeeld¹⁰ en de omstandigheden waarin ze zullen worden meegedeeld,

⁵ Art. 6.1.c) van de AVG.

⁶ Art. 6.1.e) van de AVG.

⁷ "41. Wanneer in deze verordening naar een rechtsgrond of een wetgevingsmaatregel wordt verwezen, vereist dit niet noodzakelijkerwijs dat een door een parlement vastgestelde wetgevingshandeling nodig is, onverminderd de vereisten overeenkomstig de grondwettelijke orde van de lidstaat in kwestie. Deze rechtsgrond of wetgevingsmaatregel moet evenwel duidelijk en nauwkeurig zijn, en de toepassing daarvan moet voorspelbaar zijn voor degenen op wie deze van toepassing is, zoals vereist door de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie („Hof van Justitie”) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens”.

⁸ Zie ook artikel 6.3 van de AVG.

⁹ Het Grondwettelijk Hof heeft erkend dat "de wetgever (...) de bewaring van persoonsgegevens en de duur van die bewaring op een algemene wijze (vermocht) te regelen", Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B. 23.

¹⁰ Lees bijvoorbeeld, Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.18, en Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015, punten B.36.1 en v.

- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

9. Hierna zal de Autoriteit nagaan of deze elementen in het ontwerp aanwezig zijn.

b) Doeleinde(n)

10. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

11. De Autoriteit stelt vast dat het ontwerp het (de) doeleinde(n), nagestreefd door het register, niet vermeldt. Het is niet aan de rechtsonderhorige om te trachten deze doeleinden min of meer te identificeren aan de hand van de lectuur van de diverse bepalingen van het ontwerp. Momenteel kan het ontwerp op dit punt niet bestempeld worden als zijnde duidelijk en nauwkeurig (zie punt 7). Voor zover de Autoriteit uit het ontwerp en de artikelsgewijze bespreking kan afleiden, zal het register doeleinden nastreven ten behoeve van de NBB enerzijds en ten behoeve van de informatieplichtigen anderzijds. Ze moeten duidelijk per doelgroep worden afgelijnd. Zonder volledig te zijn meent de Autoriteit o.a. volgende doeleinden te ontwaren:

- de naleving door de NBB verzekeren van bepaalde verplichtingen opgelegd door de Europese Centrale Bank (nader te omschrijven);
- de financiële instellingen in staat stellen de debiteurenrisico's te beoordelen vóór zij een overeenkomst sluiten;
- de NBB toe te laten haar prudentieel toezicht uit te oefenen en de financiële stabiliteit te controleren;
- wetenschappelijk en statistisch onderzoek door de NBB mogelijk maken (artikel 21 van het ontwerp);
- het verrichten van activiteiten door de NBB overeenkomstig de wet van 22 februari 1998 *tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België* (artikel 21 van het ontwerp).

12. De steller van het ontwerp moet de verschillende doeleinden van het register opsommen en nauwkeurig omschrijven in het ontwerp. De vermelding van deze doeleinden is onontbeerlijk voor het beoordelen van de proportionaliteit van de verwerkte persoonsgegevens enerzijds en de verenigbaarheid van eventuele verdere verwerkingen anderzijds.

13. Artikel 21 van het ontwerp vermeldt specifiek voor de NBB enkele doeleinden van het register. Deze doeleinden dienen eerder als secundaire doeleinden te worden bestempeld. Het betreft vooreerst

wetenschappelijk of statistisch onderzoek. Deze doeleinden geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. Daarnaast bepaalt dit artikel dat de NBB de gegevens van het register ook mag gebruiken in het kader van de activiteiten die zij uitoefent overeenkomstig de wet van 22 februari 1998. Deze wet belast de NBB met een waaier aan taken zodat eigenlijk niet duidelijk is waarvoor de NBB de gegevens van het register concreet gaat (her)gebruiken. Het register is geen nieuw concept, het bestaat reeds sedert 1993. Na zoveel jaren is het perfect mogelijk voor de NBB om, naast het prudentieel toezicht en de controle van de financiële stabiliteit, de taken te identificeren waarvoor de gegevens van het register een relevantie hebben.

c) Proportionaliteit

14. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden ('minimale gegevensverwerking').

15. Artikel 3, eerste lid, van het ontwerp bepaalt vooreerst welke soorten contracten worden geregistreerd in het register, namelijk de krediet- en leasingovereenkomsten (hierna instrumenten) en de verzekeringen of dekkingen tegen een negatieve kredietgebeurtenis (hierna protecties). Daarnaast worden ook personen die tegenpartijpartij zijn bij een van deze instrumenten en protecties geregistreerd.

16. Deze omschrijvingen geven geen enkele indicatie m.b.t. de persoonsgegevens die in het register worden geregistreerd en kunnen dus niet gekwalificeerd worden als een omschrijving van categorieën van persoonsgegevens. De categorieën van persoonsgegevens die in het register worden opgenomen, moeten duidelijk in de tekst worden omschreven in functie van de verschillende finaliteiten van het register¹¹. De huidige tekst laat de Autoriteit niet toe om enige proportionaliteitstoets te verrichten. Wanneer het ontwerp in die zin wordt aangepast, is het aangewezen dat het terug wordt voorgelegd aan de Autoriteit met het oog op deze proportionaliteitstoets.

17. In de mate dat de gegevenscategorieën in het ontwerp worden vastgesteld, kan de nadere invulling ervan naderhand bij koninklijk besluit geschieden. Artikel 4, eerste lid, van het ontwerp verleent een delegatie aan de Koning om de in artikel 3 van het ontwerp bedoelde gegevens te bepalen. In de mate dat artikel 3 van het ontwerp momenteel niet preciseert welke categorieën van persoonsgegevens worden geregistreerd, voldoet deze delegatie aan de Koning niet aan de nauwkeurigheidsvereiste. Artikel 22 *Grondwet* verbiedt de wetgever om af te zien van de mogelijkheid

¹¹ Het feit dat de bijlagen van de AnaCredit-verordening de gegevens vermelden die de NBB moet verstrekken doet hieraan geen afbreuk gelet op het feit dat het register ook andere doeleinden nastreeft en bijvoorbeeld de leasingondernemingen niet door de AnaCredit-verordening worden gevisieerd.

om zelf te bepalen welke inmengingen het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kunnen beknootten¹². In deze context is een delegatie aan de Koning *“niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover deze delegatie voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd”¹³*.

18. De artikelen 5 en 6 van het ontwerp besteden aandacht aan het gebruik van het Rijksregisternummer en de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister.

19. Artikel 5 van het ontwerp regelt het gebruik van het Rijksregisternummer door de informatieplichtigen. Uit de artikelsgewijze bespreking blijkt dat het merendeel van de betrokken natuurlijke personen zullen geïdentificeerd worden aan de hand van hun ondernemingsnummer. Alleen natuurlijke personen die tegenpartij zijn **en** die niet handelen in het kader van hun beroepsactiviteiten zullen geïdentificeerd worden aan de hand van het Rijksregisternummer. De natuurlijke persoon moet daartoe dit nummer voorafgaand aan het afsluiten van de overeenkomst aan de informatieplichtige verstrekken. Voor overeenkomsten afgesloten vóór de inwerkingtreding van het ontwerp geldt voor wat het Rijksregisternummer betreft de volgende regeling:

- informatieplichtigen worden gemachtigd om het Rijksregisternummer van natuurlijke personen waarover zij reeds beschikken krachtens een ander bij of krachtens wet vastgesteld doeleinde, te hergebruiken;
- indien de informatieplichtigen niet over het Rijksregisternummer beschikken, moeten zij aan de tegenpartij vragen om dit mee te delen.

20. Artikel 6, eerste lid, van het ontwerp machtigt de NBB om het Rijksregisternummer te registreren in het register en het in het kader van dit ontwerp te gebruiken in haar relaties met de informatieplichtigen.

¹² Advies nr. 63.202/2 van 26 april 2018 van de Raad van State gegeven over een voorontwerp van wet *“tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, Parl.St. Kamer, 54-3185/001, blz1 21-122.*

Zie in dezelfde zin volgende adviezen van de Raad van State:

- Advies 26.198/2, op 2 februari 1998 gegeven over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 11 december 1998 *“tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens”, Parl.St. Kamer 1997-98, nr. 49-1566/1, 108;*
- Advies 33.487/1/3 van 18 en 20 juni 2002 betreffende een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 augustus 2002 *“houdende maatregelen inzake gezondheidszorg”, Parl.St. Kamer 2002-03, nr. 2125/2, 539;*
- Advies 37.765/1/2/3/4, op 4 november 2004 gegeven over een voorontwerp dat geleid heeft tot de programmawet van 27 december 2004, *Parl.St. Kamer 2004-05, nr. 1437/2.*

¹³ Zie eveneens Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2010 van 18 maart 2010, punt B.16.1 ; Arrest nr. 39/2013 van 14 maart 2013, punt B.8.1 ; Arrest 4482015 van 23 april 2015, punt B.36.2; Arrest nr. 107/2015 van 16 juli 2015, punt B.7; Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017, punt B.6.4 ; Arrest nr. 29/2010 van 15 maart 2018, punt B.13.1, Arrest nr. 86/2018 van 5 juli 2018, punt B.7.2.; Advies van de Raad van State nr. 63.202/2 van 26 april 2018, punt 2.2.

21. Gelet op de omvang van het register en het belang om geen vergissingen te maken m.b.t. de betrokken personen (probleem van homonymie, foutieve schrijfwijze) laat het Rijksregisternummer, dat een uniek nummer is, toe dit risico zoniet uit te sluiten dan toch te minimaliseren. De correcte identificatie van alle natuurlijke personen betrokken bij de instrumenten en protecties gevisieerd door het ontwerp, is met het oog op bijvoorbeeld de beoordeling van de debiteurenrisico's pertinent. Het gebruik van het Rijksregisternummer inzake geeft geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. Het hergebruik van het Rijksregisternummer waarover de informatieplichtigen reeds beschikken in toepassing van andere wetgeving is niet problematisch voor zover ze erover beschikken voor identificatiedoeleinden. Louter volledigheidshalve vestigt de Autoriteit in dit verband de aandacht op artikel 10 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*. Dit artikel verplicht een gebruiker van het Rijksregisternummer om een functionaris voor de gegevensbescherming aan te stellen en deze aan te melden bij de Autoriteit.

22. Het verschil in de omschrijving van de doelgroepen waarvoor het Rijksregisternummer wordt gebruikt, is wel problematisch:

- voor de NBB: natuurlijke personen die geen ondernemingsnummer hebben;
- voor de informatieplichtigen: natuurlijke personen die tegenpartij zijn en die niet handelen in het kader van hun beroepsactiviteiten.

23. Personen worden op basis van de inlichtingen verstrekt door de informatieplichtigen in het register geregistreerd. De Autoriteit stelt vast dat de doelgroep waarvoor de NBB het Rijksregisternummer gebruikt beperkter is dan deze waarvoor de informatieplichtigen gemachtigd worden om het Rijksregisternummer te gebruiken. Dit leidt in hoofdte van de NBB tot de verwerking van het Rijksregisternummer dat niet gedekt is door de machtiging haar verleend door het ontwerp. Ofwel betreft het een vergissing en dan dient deze te worden rechtgezet. Ofwel is het een bewuste keuze en dan moet deze in de artikelsgewijze bespreking worden verduidelijkt.

24. Artikel 6, tweede lid, van het ontwerp verleent de NBB voor de taken bedoeld in het ontwerp en zijn uitvoeringsbesluiten toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister, meer in het bijzonder de gegevens vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2° en 5° en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983¹⁴. Dat de NBB de juistheid van de Rijksregisternummer controleert in het Rijksregister en de juiste schrijfwijze van de naam en voornamen met het oog op de correcte registratie in het register geeft geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. Wanneer het Rijksregisternummer van een betrokkene niet werd meegedeeld of foutief blijkt, dan vormen naast de naam en voornamen, de

¹⁴ Dit zijn de naam en de voornamen, de geboorteplaats en – datum, de hoofdverblijfplaats.

geboorteplaats en -datum de elementen aan de hand waarvan het nummer wordt opgezocht. Krachtens de bijlagen van de AnaCredit-verordening is het adres één van de gegevens die moeten worden verstrekt. Bijgevolg is de toegang tot het informatiegegeven "hoofdverblijfplaats" pertinent.

d) Bewaartermijn

25. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (minimale gegevensverwerking).

26. Artikel 13 van het ontwerp wekt de indruk van de bewaartermijn van de in het register opgenomen gegevens te regelen. De Autoriteit stelt vast dat dit artikel eigenlijk 3 zaken regelt:

- de periode gedurende dewelke gegevens kunnen geraadpleegd worden door de informatieplichtigen;
- de eigenlijke bewaartermijn van de gegevens die in het register opgenomen zijn;
- de bewaartermijn van de gegevens m.b.t. de raadplegingen van het register en de mededelingen uit het register.

27. Eigenlijk is het artikel 13, § 2, van het ontwerp dat de bewaartermijn van de gegevens bepaalt, namelijk:

- voor het instrument of een protectie tot 30 jaar na het einde ervan;
- voor een tegenpartij tot 30 jaar na het einde van het instrument of de laatste protectie waarmee zij verbonden is.

28. Dergelijke lange bewaartermijn blijkt niet noodzakelijke met het oog op het prudentieel toezicht van de NBB of controle van de financiële stabiliteit door de NBB maar wel met het oog op wetenschappelijk onderzoek of statistische doeleinden evenals andere van haar activiteiten voorzien in haar organiek statuut¹⁵. M.b.t. dit laatste doeleinde verwijst de Autoriteit naar haar opmerking in punt 13. In de artikelsgewijze bespreking wordt verduidelijkt dat:

- deze bewaartermijn de NBB moet toelaten om ontwikkelingen in de tijd te observeren en te analyseren;
- de gegevens van tegenpartijen die natuurlijke personen zijn, worden na het einde van de raadplegingsperiode gepseudonimiseerd. De pseudonisering wordt enkel ongedaan

¹⁵ In artikel 13, § 2, van het ontwerp wordt verwezen naar de doeleinden vermeld in artikel 18. Eigenlijk worden de doeleinden vermeld in artikel 21 bedoeld.

gemaakt ten einde een koppeling met een andere databank die persoonsgegevens bevat mogelijk te maken wanneer het doeleinde dit rechtvaardigt. In dit verband onderlijnt de Autoriteit nogmaals het belang van duidelijkheid omtrent de nagestreefde doeleinden.

29. Rekening houdend hiermee is de voorgestelde bewaartermijn in het licht van artikel 5.1.e) AVG aanvaardbaar. M.b.t. de pseudonimisering (en niet anonimisering) vestigt de Autoriteit de aandacht op:

- de verslagen van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging betreffende technieken en goede praktijken voor pseudonimisering¹⁶;
- het feit dat de verwerking moet worden omkaderd met alle vereiste waarborgen en moet voldoen aan de heersende beginselen ter zake¹⁷.

30. Artikel 13, § 1, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat met het oog op de raadpleging de gegevens m.b.t. een instrument/protectie tot 2 jaar na het einde van het instrument/protectie worden bewaard. Dezelfde regeling geldt voor de gegevens van de tegenpartij. Dit strookt niet met het bepaalde in artikel 13, § 2, van het ontwerp (zie punten 27 - 29).

31. Zoals reeds werd aangegeven in punt 26 (blijkt tevens uit de artikelsgewijze bespreking) wil artikel 13, § 1, eerste lid, van het ontwerp eigenlijk de raadpleging van de gegevens in de tijd beperken. De tekst van het eerste lid moet dus worden aangepast en verduidelijkt zodat hij overeenstemt met wat wordt beoogd. Dit vereist dat in de tekst wordt gepreciseerd dat het raadplegingen door informatieplichtigen betreft (dit blijkt niet uit de tekst, alleen uit de artikelsgewijze bespreking) en dat de term "bewaard" beter wordt vervangen door bijvoorbeeld "toegankelijk".

32. Los van deze tekstuele opmerkingen stelt de Autoriteit vast dat de gegevens m.b.t. een instrument, een protectie of een tegenpartij nog raadpleegbaar zijn tot 2 jaar na het einde van het instrument, de protectie. Er blijkt nergens uit waarom de gegevens nog moeten raadpleegbaar zijn na het einde van het instrument of de protectie. In de artikelsgewijze bespreking wordt deze termijn verantwoord door te stellen "*Gegevens met betrekking tot een tegenpartij **zouden** ook relevant moeten zijn tot twee jaar na het einde van het laatst geregistreerde instrument of protectie*". Het feit dat de gegevens vermoedelijk relevant zullen zijn, is geen gerechtvaardigde reden om nog toegang te verlenen tot gegevens. Op basis van de informatie waarover de Autoriteit momenteel beschikt is zij

¹⁶ ENISA, <https://www.enisa.europa.eu/publications/data-pseudonymisation-advanced-techniques-and-use-cases> en <https://www.enisa.europa.eu/news/enisa-news/enisa-proposes-best-practices-and-techniques-for-pseudonymisation>.

¹⁷ Hetzelfde geldt voor het evenredigheidsbeginsel dat verwijst naar het specifiekere beginsel van "minimale gegevensverwerking" dat inhoudt dat de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, overeenkomstig artikel 5, lid 1, punt c) van de AVG.

van oordeel dat deze toegang disproportioneel is.

33. Krachtens artikel 13, § 3, van het ontwerp worden de gegevens m.b.t. de raadplegingen en mededelingen gedurende 2 jaar bewaard te rekenen vanaf de datum van de raadplegingen of mededelingen. Dit zijn in essentie loggingsgegevens. DE NBB bewaart deze gegevens met het oog op de recuperatie van de kosten van het register en de monitoring van haar dienstverlening. Deze gegevens zijn eveneens relevant met het oog op de toepassing van artikel 12, § 4, van het ontwerp krachtens hetwelk de zowel rechtspersonen als natuurlijke personen een recht op inzage hebben over wie hun gegevens de afgelopen 6 maanden heeft geraadpleegd.

34. In het licht hiervan is de Autoriteit van oordeel dat de voorgesteld bewaartermijn te kort is. De ongeoorloofde raadpleging/mededeling van persoonsgegevens is strafbaar (wanbedrijf).

35. Artikel 24, tweede lid, van het ontwerp regelt de bewaartermijn van de gegevens die de actuele Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen bevat. De wet van 4 maart 2012 regelt de bewaartermijn van de gegevens van deze centrale niet. Artikel 8 van het koninklijk besluit van 15 juni 2012 *betreffende de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen* bepaalt gewoon dat de NBB de gegevens voor langere duur mag bewaren. Het zonder meer bewaren van gegevens van de op te heffen centrale gedurende 30 jaar is disproportioneel. Het zou betekenen dat bijvoorbeeld instrumenten die op het ogenblik van de opheffing van de centrale reeds 29 jaar waren beëindigd nog eens een extra 30 jaar worden bewaard. Er is geen aanwijsbare reden om de gegevens van de op te heffen Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen langer te bewaren dan deze van het register.

e) Verschillende rollen van de NBB

36. De NBB is de verwerkingsverantwoordelijke voor het register (artikel 3, derde lid, van het ontwerp). De Autoriteit neemt hiervan akte.

37. Daarnaast bepaalt artikel 8 van het ontwerp dat voor zover de informatieplichtigen er via hun representatieve beroepsverenigingen mee instemmen, de NBB door de Koning gemachtigd wordt om voor rekening van de informatieplichtigen het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldregeling en protest als bedoeld in artikel 1389bis/1 van het *Gerechtigd Wetboek* (hierna centraal bestand) te raadplegen evenals andere bestanden die kunnen bijdragen tot een betere beoordeling van het kredietrisico.

38. Dit artikel verleent de informatieplichtigen een blanco cheque op basis waarvan zij om het even welke databank kunnen raadplegen met het oog op een betere beoordeling van het kredietrisico. Het volstaat dat hun representatieve beroepsverenigingen de NBB daartoe het groen licht geven en

de Koning dit vervolgens machtigt. Er wordt slechts 1 databank geïdentificeerd, namelijk het centraal bestand. Het ontwerp geeft geen enkele indicatie over de andere databanken die worden geviseerd. Het samenbrengen van informatie uit verschillende databanken houdt een groot risico in voor de rechten en vrijheden van de burger. Met het oog op het verzekeren van de voorzienbaarheid in hoofde van de rechtsonderhorigen is het dus noodzakelijk om in het ontwerp te vermelden welke databanken het betreft. De verplichting om het kredietrisico te beoordelen is niet nieuw. Het is dus perfect mogelijk om eventuele relevante databanken te identificeren.

39. Uit de tekst van artikel 8 van het ontwerp blijkt dat de NBB niet alleen zal optreden als verwerkingsverantwoordelijke van het register maar eventueel ook als verwerker. Wanneer de NBB n.a.v. de raadpleging van het register door een informatieplichtige voor deze informatieplichtige ook andere databanken raadpleegt, handelt de NBB als integrator. Uit de tekst blijkt niet welke integratiedienst de NBB verleent: is gegevensintegratie dan wel dienstenintegratie, infrastructuurintegratie of presentatie-integratie? Zo is het bijvoorbeeld ook niet duidelijk of de gegevens die de NBB ontvangt met het oog op feedbackloops (artikel 11 van de AnaCredit-verordening) geïntegreerd worden in het register. Het is absoluut noodzakelijk dat dit gepreciseerd wordt. De mate waarin een en ander in de wet moet opgenomen worden, hangt immers van welke soort integratie het betreft. De Autoriteit verwijst in dit verband naar de aanbeveling nr. 03/2009 van haar rechtsvoorganger, de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, *in verband met integratoren in de overheidssector*¹⁸. De steller van het ontwerp zal de tekst van het ontwerp moeten aanvullen in functie van de soort integratie die wordt beoogd, rekening houdend met wat in de aanbeveling nr. 03/2009 werd bepaald.

40. Louter volledigheidshalve vestigt de Autoriteit er de aandacht op dat in de mate dat het databanken betreft die van een federale overheid afhangen, dan voorziet artikel 20 WVG in de vereiste om een protocol te sluiten. Artikel 8 van het decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, bevat een gelijkaardige verplichting voor databanken die afhangen van Vlaamse instanties.

41. M.b.t. het centraal bestand bepaalt artikel 1391, § 2, laatste lid, *Gerechtigd Wetboek* dat de berichten bedoeld in artikel 1390 *quater*/1 *Gerechtigd Wetboek* door eenieder raadpleegbaar zijn. In de mate dat het artikel 8 van het ontwerp alleen die gegevens van het centraal bestand viseert, is dit niet problematisch. Voor wat de overige gegevens van het centraal bestand betreft, somt artikel 1391, § 1, *Gerechtigd Wetboek* op limitatieve wijze de personen op die toegang hebben tot deze gegevens evenals de reden waarvoor hen deze toegang wordt verleend. Noch de NBB noch de informatieplichtigen figureren in die lijst. Als in hoofde van de informatieplichtigen via de NBB een

¹⁸ <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-03-2009.pdf>.

toegang tot de overige gegevens van het centraal bestand wordt beoogd, dan moet dit uitdrukkelijk in het ontwerp worden vermeld. Deze opmerking geldt trouwens ook voor andere databanken m.b.t. welke de wet bepaalt wie er toegang toe heeft. In de mate dat de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt beschouwd als een rechtspersoon van publiek recht die van de Federale Staat afhangt, zal naderhand bij protocol moeten worden vastgesteld tot welke gegevens de toegang zich uitstrekt (artikel 20 WVG).

f) Ontvangers van gegevens

42. Artikel 11, § 1, van het ontwerp verleent een toegang tot de gegevens van het register aan de informatieplichtigen hetzij vóór het afsluiten van een overeenkomst in het kader van de risicobeoordeling, hetzij in het kader van het beheer van een overeenkomst. Voor zover de diverse doeleinden van het register uitdrukkelijk in het ontwerp worden opgenomen (zie punten 11 - 13), is deze toegang aanvaardbaar. In de artikelsgewijze bespreking wordt bevestigd: *"Het Register mag in geen geval worden geraadpleegd voor andere doeleinden dan die waarin de wet voorziet, met name commerciële prospectie."* De uitdrukkelijke opname van het verbod op commerciële prospectie in het ontwerp is positief.

43. De Autoriteit vestigt er louter volledigheidshalve de aandacht op dat het correct doelgebonden gebruik van de toegang tot het register staat of valt met de controle van deze toegang. Dit vereist op zijn minst dat n.a.v. de toegang wordt gelogd n.a.v. welke concreet dossier het register wordt geraadpleegd.

44. Artikel 11, § 1, tweede lid, van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor de Koning om per categorie van informatieplichtigen de mededeling van de gegevens te beperken tot bepaalde gegevens. Het uitblijven van dergelijk besluit betekent niet dat alle informatieplichtigen zonder meer alle gegevens van het register kunnen raadplegen. Als verwerkingsverantwoordelijke heeft de NBB de plicht om erover te waken dat het proportionaliteitsbeginsel (artikel 5.1.c) AVG) bij de raadpleging/mededeling wordt gerespecteerd.

45. De raadpleging van de gegevens van het register of de mededeling van gegevens uit het register is afhankelijk van het sluiten van een protocol. Als rechtspersoon van publiek recht die van de Federale Staat afhangt¹⁹ is artikel 20 WVG van toepassing op de verstrekking van gegevens door de NBB. Indien het de bedoeling van artikel 11, § 1, tweede lid, van het ontwerp is om af te wijken van de regeling voorzien door artikel 20 WVG, dan moet dit uitdrukkelijk worden vermeld in de tekst van

¹⁹ Zie blz. 8 van de aanbeveling nr. 02/2020 van 31 januari 2020 van de Autoriteit betreffende *de draagwijdte van de verplichting om een protocol te sluiten om de mededelingen van persoonsgegevens door de federale publieke sector te formaliseren* (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-02-2020.pdf>).

het ontwerp.

46. Artikel 11, § 2 van het ontwerp somt 5 instanties op aan wie gegevens uit het register mogen meegedeeld worden. Voor elke instantie wordt vermeld met het oog waarop hen gegevens kunnen meegedeeld worden en voor 1 instantie wordt uitdrukkelijk bepaald dat alleen geaggregeerde gegevens zullen worden verstrekt. De mededeling aan deze instanties geeft geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen behoudens wat hiervoor in punt 45 werd opgemerkt m.b.t. de toepasselijkheid van artikel 20 WVG.

47. Artikel 11, § 2, 6°, van het ontwerp bepaalt dat de mededeling eveneens mogelijk is wanneer ze voorgeschreven is of toegestaan wordt door of krachtens een wet. Een norm van gelijke rang kan naderhand de mededeling uit het register uitbreiden tot andere instanties. De Autoriteit vestigt er de aandacht op dat het met het oog op transparantie naar de rechtsonderhorigen toe, het aangewezen om deze uitbreiding dan te integreren in het hier besproken artikel.

g) Rechten van de betrokkenen

48. De informatieplichtigen zijn m.b.t. de overeenkomsten die zij sluiten verwerkingsverantwoordelijken. Zij verkrijgen in belangrijke mate gegevens van de betrokkene zelf en moeten dus informatie verstrekken overeenkomstig artikel 13 AVG. Artikel 10, eerste lid, van het ontwerp kan de informatieverplichting die op de informatieplichtigen rust krachtens artikel 13 AVG niet wijzigen.

49. De NBB is een verwerkingsverantwoordelijke die zijn gegevens verkrijgt van de informatieplichtigen, niet van de betrokkenen zelf, zodat inzake informatieverstrekking artikel 14 AVG van toepassing is op de NBB. Artikel 10, tweede lid, van het ontwerp ontslaat de NBB van zijn verplichting om informatie te verstrekken aan de betrokkenen. In de artikelsgewijze bespreking wordt opgemerkt dat de NBB vrijgesteld is van de informatieplicht op basis van de uitzondering vermeld in artikel 14.5.c) AVG²⁰. Gelet op de kritiek van de Autoriteit op het ontwerp (het verzuim om diverse

²⁰ "De leden 1 tot en met 4 zijn niet van toepassing wanneer en voor zover:

a) de betrokkene reeds over de informatie beschikt;

b) het verstrekken van die informatie onmogelijk blijkt of onevenredig veel inspanning zou vergen, in het bijzonder bij verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, behoudens de in artikel 89, lid 1, bedoelde voorwaarden en waarborgen, of voor zover de in lid 1 van dit artikel bedoelde verplichting de verwezenlijking van de doeleinden van die verwerking onmogelijk dreigt te maken of ernstig in het gedrang dreigt te brengen. In dergelijke gevallen neemt de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen om de rechten, de vrijheden en de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen, waaronder het openbaar maken van de informatie;

c) het verkrijgen of verstrekken van de gegevens uitdrukkelijk is voorgeschreven bij Unie- of lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en dat recht voorziet in passende maatregelen om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen; of

d) de persoonsgegevens vertrouwelijk moeten blijven uit hoofde van een beroepsgeheim in het kader van Unierecht of lidstatelijke recht, waaronder een statutaire geheimhoudingsplicht".

doeleinden – primaire en secundaire - van het register duidelijk te vermelden, het ontbreken van de gegevenscategorieën die worden verwerkt, onduidelijkheid omtrent de andere databanken die worden geraadpleegd) kan moeilijk gesteld worden dat dit ontwerp passende maatregelen voorziet om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen.

50. Als het de bedoeling van artikel 10, eerste lid, van het ontwerp erin bestaat om naast de informatieplicht waartoe de informatieplichtigen gehouden zijn op grond van artikel 13 AVG hen ook te verplichten om informatie te verstrekken met betrekking tot de verwerking in het register, informatie die normaal door de verwerkingsverantwoordelijke, de NBB, moet worden verstrekt dan kan dit beschouwd worden als een maatregel die bijdraagt tot de bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de betrokkenen in de mate dat zij dan de informatie voorgeschreven door artikelen 14.1 en 14.2 AVG verschaffen. De Autoriteit stelt echter vast dat de krachtens artikel 10, eerste lid, van het ontwerp te verstrekken informatie beperkter is. Daarenboven heeft de informatieplichtige zijn informatieplicht op afdoende wijze vervuld indien hij naar artikel 10 van het ontwerp verwijst en deze verwijzing aanvult met de eerste 4 van de 7 in dat artikel vermelde punten. Dit valt moeilijk te verzoenen met de verplichting om de betrokkene in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal te informeren (artikel 12.1 AVG). Eigenlijk heeft artikel 10 van het ontwerp tot gevolg dat de betrokken verwerkingsverantwoordelijke maximaal wordt ontlast ten koste van het recht van de betrokkene om behoorlijke informatie te ontvangen over de verwerking van zijn gegevens (artikelen 13 en 14 AVG). Dit artikel moet worden aangepast.

51. Artikel 12, § 1, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat elke natuurlijke persoon over een kosteloos recht van inzage en recht van verbetering van zijn gegevens in het register heeft volgens de regels bepaald door de Koning.

52. Artikel 12, § 1, tweede lid, van het ontwerp voert echter een beperking in op het recht van inzage en het recht van verbetering. Deze rechten gelden niet voor sommige in het register geregistreerde gegevens, namelijk zuiver interne gegevens van de informatieplichtigen die gelieerd zijn aan een betrokkene. De Autoriteit stelt vooreerst vast dat dit een zeer vage omschrijving is die een zeer ruime invulling toelaat waardoor het mogelijk wordt om deze rechten zodanig uit te hollen dat ze niets meer voorstellen. Vermits de beperking van een recht een uitzondering op de regel vormt, moet ze zo nauwkeurig mogelijk geformuleerd worden.

53. Artikel 23.1 AVG somt de gevallen op in dewelke een beperking van de rechten mogelijk is.

Uit de artikelsgewijze bespreking blijkt dat de beperking gebaseerd is op artikel 23.1.e) AVG²¹. Het register dat de NBB beheert, valt onder een doelstelling van belangrijk economisch en financieel belang van de lidstaat. Om op basis van hiervan een beperking op een AVG-recht in te voeren, moet het ontwerp alle punten vermeld in artikel 23.2 AVG bevatten, wat momenteel niet het geval is. Bijgevolg zijn de voorwaarden om een beperking in te voeren niet vervuld.

54. Verder stelt de Autoriteit vast dat de beperking van het recht van inzage informatie viseert die betrekking heeft op zuiver interne gegevens van de informatieplichtige die gelieerd zijn aan een betrokkene²². Volgens de artikelsgewijze bespreking is deze informatie van belang voor de analyse van de risico's van de financiële sector en het kwalificeert ze als strikt vertrouwelijke informatie. De invoering van een beperking op een AVG-recht vereist dat de noodzakelijkheid ervan met het oog op de realisatie van de nagestreefde doeleinden van het register in het ontwerp wordt aangetoond. Dit is niet het geval. Zelfs de toelichting verstrekt in de artikelsgewijze bespreking toont deze noodzakelijkheid niet op afdoende wijze aan: het blijkt niet dat de inzage door de betrokkene van de aan hem gerelateerde interne informatie van de informatieplichtige de realisatie van de doeleinden in gedrang brengt. Zelfs wanneer deze noodzakelijkheid wordt aangetoond en opgenomen in de tekst, dan wordt evenmin de noodzakelijkheid aangetoond om deze inzage van deze gegevens onbeperkt in de tijd te handhaven.

55. Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden m.b.t. de beperking van het recht op verbetering.

56. Artikel 12, § 1, derde lid, van het ontwerp somt een reeks verdere uitzonderingen op de rechten op. Zo meent de steller van het ontwerp dat de NBB zich kan beroepen op de uitzonderingen vervat in artikelen 14.5.c), 17.3.b), 18.2 en 20.3 AVG.

57. De Autoriteit verwijst voor wat de niet toepasselijkheid van artikel 14.5.c) AVG naar haar opmerking in punt 49.

58. Artikel 17 AVG regelt het recht op gegevenswissing. Artikel 17.3.b) AVG bepaalt dat het recht op gegevenswissing niet van toepassing is voor zover de verwerking van de gegevens nodig is voor het nakomen van een lidstatelijk recht neergelegde verplichting. Er wordt niet aangetoond dat het uitsluiten van het recht op gegevenswissing noodzakelijk is opdat de NBB haar wettelijke verplichtingen i.v.m. het register zou kunnen nakomen of dat het beheer van het register in gedrang brengt zoals in de artikelsgewijze bespreking wordt geopperd. De wissing kan in de eerste plaats

²¹ "Andere belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Unie of van een lidstaat, met name een belangrijk economisch of financieel belang van de Unie of van een lidstaat, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid."

²² Volgens de artikelsgewijze bespreking betreft het: beoordelingen, berekeningen, hypothesen, boekingswijzen.

slechts gevraagd worden indien de persoonsgegevens niet langer nodig zijn voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Gelet op de wetenschappelijk en statistische doeleinden van het register die zich ruim in de tijd uitstrekken en de daaraan gekoppelde bewaartermijn, kan er geen wissing worden gevraagd zolang de gegevens nog voor die doeleinden worden verwerkt.

59. De wissing van gegevens kan ook worden gevraagd wanneer ze onrechtmatig worden verwerkt of wanneer ze moeten gewist worden ingevolge een wettelijke verplichting. Het is onaanvaardbaar dat een betrokkene het recht wordt ontzegd om de wissing van zijn gegevens te eisen wanneer de NBB die onrechtmatig in het register zou verwerken of in gebreke zou blijven om zijn gegevens te wissen na het verstrijken van de wettelijke bewaartermijn. De verwijzing naar artikel 17.3.b) AVG moet worden geschrapt.

60. Artikel 20 AVG regelt het recht op overdraagbaarheid van gegevens. Dit artikel is slechts van toepassing in 2 gevallen²³:

- de gegevens worden verwerkt op basis van toestemming (artikel 6.1.a) AVG). Dit is *in casu* niet het geval.
- de gegevens worden verwerkt op basis van een overeenkomst (artikel 6.1.b) AVG). Dit is *in casu* niet het geval

61. De NBB verwerkt de gegevens op basis van artikel 6.1.c) AVG. Bijgevolg is artikel 20 AVG niet van toepassing en moet de verwijzing naar dit artikel worden geschrapt.

62. Artikel 12, § 1, derde lid, van het ontwerp bepaalt ten slotte dat de artikelen 12, 13, 19 en 21 AVG zonder meer niet van toepassing zijn op de verwerkingen van het register.

63. In de artikelsgewijze bespreking wordt gesteld dat het in het belang is van de NBB dat zij ontheven wordt van de verplichtingen opgenomen in artikel 12 AVG. De noodzakelijkheid blijkt niet. De verwijzing naar dit artikel moet geschrapt worden.

64. Artikel 13 AVG regelt de informatieverstrekking aan de betrokkene wanneer de gegevens bij hem worden verzameld. De NBB verzamelt voor wat de gegevens die in het register worden opgenomen, geen gegevens bij de betrokkene zelf. Bijgevolg stelt de vraag van de toepassing van dit artikel zich niet en moet de verwijzing naar dit artikel worden geschrapt.

²³ Zie ook blz. 10 van de Richtlijnen inzake het recht op gegevensoverdraagbaarheid, goedgekeurd op dinsdag 13 december 2016 en laatstelijk herzien en goedgekeurd op 5 april 2017 van de Groep Gegevensbescherming artikel 29 (<https://ec.europa.eu/newsroom/article29/items/611233/en>). Deze richtlijnen werden door de opvolger van de Groep Gegevensbescherming artikel 29, het Europees Comité voor gegevensbescherming op 25 mei 2018 bekrachtigd (https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/news/endorsement_of_wp29_documents_en_0.pdf).

65. Artikel 19 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om iedere ontvanger aan wie hij persoonsgegevens heeft verstrekt in kennis te stellen van iedere rectificatie of wissing of beperking van de verwerking tenzij dit onmogelijk is of onredelijk veel inspanning vergt. In de artikelsgewijze bespreking wordt gesteld dat dit onredelijk veel inspanning zou vragen gelet op het groot aantal persoonsgegevens dat in het register wordt opgeslagen en dat daarom duidelijkheidshalve in het ontwerp wordt bepaald dat artikel 19 AVG niet van toepassing is. De Autoriteit deelt deze analyse niet.

66. Op basis van de gegevens van het register maken informatieplichtigen risicobeoordeling m.b.t. o.a. natuurlijke personen. Die gegevens worden desgevallend ook in de context van een strafzaak gebruikt (zie artikel 11, § 2, 4°, van het ontwerp). Dit kan verregaande gevolgen hebben voor de betrokkene o.a. op professioneel vlak. Het is dus belangrijk dat de gegevens aan de hand waarvan die beoordeling geschiedt juist zijn en bijgevolg dat de verbetering van gegevens die een impact hebben op de beoordeling wordt meegedeeld aan diegenen die de gegevens hebben gebruikt omdat dit ertoe kan leiden dat ze hun beoordeling moeten bijsturen. Gelet op het feit dat de interactie met het register elektronisch verloopt, is het niet onoverkomelijk om automatisch een elektronisch bericht te genereren n.a.v. een wijziging. De Autoriteit kan zich niet van de indruk ontdoen dat de steller van het ontwerp hoofdzakelijk oog heeft voor het belang van de NBB en de informatieplichtingen en daartoe de AVG-rechten van de betrokkene onnodig en maximaal inperkt. De verwijzing naar artikel 19 AVG moet weggelaten worden.

67. Artikel 21 AVG regelt het recht van bezwaar. Dit recht kan door de betrokkene uitgeoefend worden wanneer zijn gegevens worden verwerkt op basis van artikel 6.1.e) of f) AVG. In het adviesaanvraagformulier wordt aangegeven dat de verwerking van de gegevens in het register gebaseerd is op artikel 6.1.c) AVG. Bijgevolg is dit artikel inzake niet van toepassing en moet de verwijzing naar dit artikel worden geschrapt.

68. Wanneer de gegevens van het register onjuist zijn dan verplicht artikel 12, § 3, van het ontwerp de betrokkene om zijn recht van verbetering bij voorkeur rechtstreeks uit te oefenen bij de informatieplichtige die de gegevens aan het register heeft meegedeeld. Indien de vraag tot verbetering bij de NBB toekomt en de fout is niet het gevolg van een foutieve behandeling van de NBB, dan stuurt zij dit verzoek wel door aan de betrokken informatieplichtige. Dit is weerom een illustratie van een regeling die erop gericht is de verwerkingsverantwoordelijke zoveel mogelijk zijn AVG-verplichtingen te ontlasten. Voor de betrokkene die vaststelt dat zijn gegevens onjuist zijn, is het onmogelijk om te weten of die fout het gevolg is van een handeling van de NBB dan wel van de informatieplichtige. De vraag tot verbetering moet dus gericht worden aan de verwerkingsverantwoordelijke van het register, zijnde de NBB. Het is aan de NBB om vervolgens, al naargelang het geval, zelf het nodige te doen dan wel de betrokken informatieplichtige te contacteren. Dit artikel moet in die zin worden

aangepast.

69. Artikel 12 , § 4, van het ontwerp bepaalt dat zowel natuurlijke personen als rechtspersonen een overzicht kunnen krijgen van de informatieplichtigen en de instanties die in de 6 maanden voorafgaand aan de aanvraag hun gegevens hebben geraadpleegd (met uitzondering van de raadplegingen door de procureur des Konings). Dit is een gelijkaardige bepaling als deze die in artikel 6, § 3, van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten*, is opgenomen voor wat de raadplegingen van de bevolkingsregisters en het Rijksregister betreft. Deze bepaling biedt de burger de mogelijkheid om te controleren of zijn gegevens niet onrechtmatig werden geraadpleegd, wat positief is. Daar waar artikel 6, § 3, van de wet van 19 juli 1991 voorziet dat dit recht via de e-ID kan uitgeoefend worden, dus na elektronische identificatie en authenticatie, is dit hier niet het geval. Gelet op de evolutie van de techniek wordt dit best voorzien, temeer daar het vanuit het perspectief van de verwerking van persoonsgegevens veiliger (geen circulatie van kopieën van identiteitsbewijzen) is.

70. Tot slot regelt artikel 25 van het ontwerp de wijze waarop de betrokkenen geïnformeerd worden n.a.v. instrumenten/protecties gesloten vóór de inwerkingtreding van het ontwerp evenals n.a.v. de niet toegelaten debetstanden op rekeningen: er wordt in het *Belgisch Staatsblad* een niet-nominatief bericht gepubliceerd dat de informatie vermeld in artikel 10 van het ontwerp bevat.

71. Zolang het ontwerp niet in werking is getreden, zijn de bepalingen van de wet van 4 maart 2012 van toepassing en worden die instrumenten/protecties en debetstanden opgenomen in de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen, met de daarbij horende informatieplicht in de mate dat deze verenigbaar is met de bepalingen van de AVG, zoniet zijn deze laatsten van toepassing. Bijgevolg is het niet duidelijk wat de bedoeling is van dit artikel. Wordt deze wijze van informeren voorzien omdat het de bedoeling is om de gegevens van de Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen te migreren naar het register? Indien dat het geval is, dan moet dit in het ontwerp worden vermeld. Een verduidelijking van de tekst en eventueel bijkomende duiding in de artikelsgewijze bespreking zijn noodzakelijk.

OM DEZE REDENEN, de Autoriteit

is van oordeel dat het ontwerp moet worden aangepast:

- de doeleinden van het register in hoofde van de NBB enerzijds en in hoofde van de informatieplichtigen anderzijds moeten duidelijk en nauwkeurig worden omschreven (punten 11 - 13);

- de gegevenscategorieën moeten worden vermeld in functie van de doeleinden van het register (punten 16 - 17);
- de discrepantie tussen de doelgroepen waarvan het Rijksregisternummer wordt gebruikt, moet opgelost worden (punten 22 - 23);
- de termijn gedurende dewelke de informatieplichtigen gegevens in het register kunnen raadplegen moet herwerkt worden (punten 30 - 32);
- de bewaartermijn van de loggings moet verlengd worden rekening houdend met het feit dat een ongeoorloofde toegang of raadpleging een wanbedrijf is (punten 33 - 34);
- de bewaartermijn van de gegevens opgenomen in de actuele Centrale voor Kredieten aan Ondernemingen moet worden afgestemd op deze van de gegevens in het register (punt 35);
- de andere databanken die worden geraadpleegd moeten geïdentificeerd worden (punt 38);
- de rol van de NBB als verwerker/integrator moet uitgeklaard worden (punt 39);
- indien een toegang tot het centraal bestand de niet door eenieder raadpleegbare gegevens betreft, dan moet dit in het ontwerp worden voorzien (punt 41);
- op de mededeling van gegevens door de NBB is artikel 20 WVG van toepassing zodat een afwijking ervan uitdrukkelijk in de tekst van het ontwerp moet worden opgenomen (punten 44 - 45);
- de artikelen die handelen over de rechten van de betrokkenen moeten worden herwerkt (punten 48 - 71).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur